

ΑΠΟΦΑΣΗ¹ ΑΡΙΘ. 282/IV/2005

**Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
ΣΕ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ**

Συνεδρίασε στην αίθουσα συνεδριάσεων του 1^{ου} ορόφου των Γραφείων της, την 21η Απριλίου 2005, ημέρα Πέμπτη και ώρα 14:00, με την εξής σύνθεση:

Πρόεδρος: Σπυρίδων Ζησιμόπουλος

Μέλη: Νικόλαος Γεράσιμος

Θεόδωρος Δεληγιαννάκης,

Παναγιώτης Μαντζουράνης,

Αντώνιος Μέγγουλης, κωλυμένου του τακτικού Κων/νου Ηλιόπουλου,

Λεωνίδα Νικολούζος

Ιωάννης Κατσουλάκος

Γεώργιος Τριανταφυλλάκης και

Αριστέα Σινανιώτη, κωλυμένου του τακτικού Χαρίσιου Ταγαρά.

Γραμματέας : Ηλιάνα Κούτρα, κωλυμένης της τακτικής Αλεξάνδρας-Μαρίας Ταραμπίκου.

Θέμα της Συνεδριάσεως ήταν η από **9.2.2005** (ημ. αριθ. πρωτ. 649) **αίτηση λήψης ασφαλιστικών μέτρων** της εταιρείας «**ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΔΩΝ ΚΑΙ ΓΕΦΥΡΩΝ ΑΤΕ-ΟΔΓΕ**» που εδρεύει στην Αλεξανδρούπολη, κατά της εταιρείας «**ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.**» που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 4 του ν. 703/77, όπως ισχύει.

Στη συνεδρίαση παρέστησαν οι εταιρείες: α) «**ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΔΩΝ ΚΑΙ ΓΕΦΥΡΩΝ ΑΤΕ-ΟΔΓΕ**» δια των πληρεξουσίων δικηγόρων της, Δημήτρη Αυγητίδη και Μαρίας Ορφανίδου και β) «**ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.**» διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Ζαφείριου Χατζηχαλκιά.

Στην αρχή της συζητήσεως τον λόγο έλαβε η γενική Εισηγήτρια Σοφία Καμπερίδου, η οποία ανέπτυξε τη γραπτή εισήγησή της Γραμματείας και κατέληξε προτείνοντας, την απόρριψη της κρινόμενης αίτησης, ως ουσία αβάσιμης, δεδομένου ότι δεν πληρούνται σωρευτικά οι προϋποθέσεις του άρθρου 9 παρ. 4 του ν. 703/77, όπως ισχύει.

Στην συνέχεια, το λόγο έλαβαν τα ενδιαφερόμενα μέρη και η μεν αιτούσα ζήτησε την αποδοχή της αίτησής της η δε καθής την απόρριψη αυτής, για τους λόγους τους οποίους αναφέρουν και στα υπομνήματα που θα καταθέσουν. Επίσης, αφού ανέπτυξαν τις θέσεις τους, έδωσαν διευκρινίσεις και απάντησαν σε ερωτήσεις που τους υπέβαλαν ο Πρόεδρος και τα Μέλη της Επιτροπής και ζήτησαν προθεσμία για την υποβολή υπομνήματος.

---

¹ Από την παρούσα απόφαση έχουν παραλειφθεί, σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ.7 του Κανονισμού Λειτουργίας και Διαχείρισης της Επιτροπής Ανταγωνισμού (ΦΕΚ 361/Β'/4.4.2001), τα στοιχεία εκείνα, τα οποία κρίθηκε ότι αποτελούν επιχειρηματικό απόρρητο. Στη θέση των στοιχείων που έχουν παραλειφθεί υπάρχει η ένδειξη [...]. Όπου ήταν δυνατό τα στοιχεία που παραλείφθηκαν αντικαταστάθηκαν με ενδεικτικά ποσά και αριθμούς ή με γενικές περιγραφές (εντός [...]).

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής έδωσε προθεσμία στις ενδιαφερόμενες εταιρείες έως την 26^η Απριλίου 2005, ημέρα Τρίτη προκειμένου να υποβάλουν τα υπομνήματά τους.

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού συνήλθε σε διάσκεψη την 27^η Απριλίου 2005, ημέρα Τετάρτη και ώρα 9:30 στην ίδια ως άνω αίθουσα και αφού έλαβε υπόψη τα στοιχεία του σχετικού φακέλου, την εισήγηση της Γραμματείας, τις απόψεις που διατύπωσαν, προφορικώς και εγγράφως, οι ενδιαφερόμενες εταιρίες και τα υπομνήματα που κατέθεσαν ενώπιον της Επιτροπής εν γένει συζήτηση της υποθέσεως:

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΩΣ ΕΞΗΣ

1. Η εταιρεία με την επωνυμία «ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΔΩΝ ΚΑΙ ΓΕΦΥΡΩΝ ΑΤΕ-ΟΔΓΕ», που εδρεύει στην Αλεξανδρούπολη του νομού Έβρου, με την υπ' αριθ. πρωτ. 649/9.2.2005 αίτησή της και μετά την υποβολή σχετικής καταγγελίας (αριθ. πρωτ. 648/9.2.2005), ζητά τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά της εταιρείας «ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.», που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη, επικαλούμενη παράβαση του άρθρου 2 του ν. 703/1977 και κίνδυνο ανεπανόρθωτης βλάβης στα συμφέροντά της και στο δημόσιο συμφέρον.

2. Η αιτούσα είναι εργοληπτική επιχείρηση με καταστατικό σκοπό την εκτέλεση τεχνικών έργων κάθε φύσεως (οδοποιητικών, λιμενικών, υδραυλικών, οικοδομικών, κ.α.), είναι εγγεγραμμένη στην 5^η τάξη του Μητρώου Εργοληπτικών Επιχειρήσεων (εφεξής Μ.Ε.ΕΠ.) για έργα οδοποιίας και σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις δικαιούται λόγω της κατάταξής της να αναλαμβάνει την κατασκευή δημοσίων έργων οδοποιίας προϋπολογισμού ανωτάτου ορίου 22.000.000 ευρώ και κατωτάτου ορίου 3.500.000 ευρώ για έργα εκτός του νομού της έδρας της και 1.750.000 ευρώ για έργα εντός του νομού της έδρας της.

Η καθής είναι ανώνυμη εταιρεία με μοναδικό μέτοχο το Ελληνικό Δημόσιο, λειτουργεί με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, εποπτεύεται από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και έχει ως καταστατικό σκοπό τη διαχείριση της μελέτης και κατασκευής, τη συντήρηση, τον εξοπλισμό και την εκμετάλλευση της Εγνατίας οδού, των οδικών αξόνων που την εξυπηρετούν, καθώς και άλλων έργων εντός ή εκτός της ελληνικής Επικράτειας (ιδρυτική κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. με αριθ. Δ14^α/02/69/ΦΝ380/10.11.1994-ΦΕΚ846/14.11.1994, εκδοθείσα κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 5 παρ. 6 του ν. 2229/1994). Σε υλοποίηση του καταστατικού αυτού σκοπού της, εκπονούνται μελέτες και υλοποιούνται έργα κατασκευής, συντήρησης και λειτουργίας τόσο στον άξονα της Εγνατίας οδού από την Ηγουμενίτσα μέχρι τα ελληνοτουρκικά σύνορα, όσο και σε κάθετους άξονες. Στις δραστηριότητες αυτές περιλαμβάνονται η προετοιμασία των ενεργειών και η εξεύρεση χρηματοδότησης για την υλοποίηση των μελετών, των κατασκευών και της λειτουργίας των έργων, με κύρια πηγή χρηματοδότησης τα κοινοτικά προγράμματα.

3. Οι ισχυρισμοί της αιτούσης εταιρείας μπορούν να συνοψισθούν στα εξής: Την 31.12.2004 δημοσιεύθηκαν στην εφημερίδα της κυβερνήσεως δύο διακηρύξεις ανοικτής δημοπρασίας της καθ' ης για την επιλογή αναδόχου των έργων, α) «Εγνατία οδός: Βελτίωση του τμήματος εθνικής οδού Μέστη-Μάκρη», προϋπολογισμού 21.000.000 ευρώ και β) κάθετος άξονας Εγνατίας οδού Θεσσαλονίκη-Μουδανιά: Βελτίωση-Διαπλάτυνση τμήματος Σωζόπολη-Μουδανιά, προϋπολογισμού 12.000.000 ευρώ.

Σύμφωνα με το άρθρο 21 των ως άνω διακηρύξεων, στις δημοπρασίες επιτρέπεται να συμμετάσχουν μεμονωμένες εργοληπτικές επιχειρήσεις εγγεγραμμένες είτε στο ελληνικό Μ.Ε.ΕΠ. στην 6^η τάξη για έργα οδοποιίας, είτε στους επισήμους καταλόγους των κρατών-μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου ή της Συμφωνίας των Δημοσίων Συμβάσεων του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, όπου δεν τηρούνται κατάλογοι αναγνωρισμένων εργοληπτών, εφ' όσον έχουν εκτελέσει έργα αυτοκινητοδρόμων παρόμοια ποιοτικά και ποσοτικά με τα δημοπρατούμενα, καθώς και κοινοπραξίες μεταξύ δύο ή τριών από τις ως άνω καλούμενες εργοληπτικές επιχειρήσεις, με οποιονδήποτε συνδυασμό και με ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής 25% η κάθε μία.

Βασική συνεπώς προϋπόθεση για την αποδοχή μιας ελληνικής εργοληπτικής επιχείρησης στη διαδικασία δημοπρασίας των ανωτέρω έργων είναι η εγγραφή της στην 6^η τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. για έργα οδοποιίας, καίτοι το ύψος του προϋπολογισμού καθενός από τα δημοπρατούμενα έργα βρίσκεται μέσα στα όρια προϋπολογισμού των εργοληπτικών επιχειρήσεων 5^{ης} τάξης του Μ.Ε.ΕΠ. και θα έπρεπε συνεπώς να επιτρέπεται η συμμετοχή και των επιχειρήσεων αυτών στη διαδικασία δημοπρασίας των συγκεκριμένων έργων.

Ο κατά τα ανωτέρω αποκλεισμός των εργοληπτικών επιχειρήσεων 5^{ης} τάξης, επομένως και της αιτούσης, από τη διαδικασία δημοπρασίας των προαναφερθέντων έργων είναι κατά την αιτούσα παράνομος, αναιτιολόγητος και αυθαίρετος, συνιστά καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσης που η καθ' ης κατέχει στη σχετική αγορά και είναι αντίθετος με το άρθρο 2 του ν. 703/1977, καθώς και με τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου (οδηγίας 93/37 ΕΟΚ), όπως αυτές έχουν μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο με το π.δ. 334/2000, στο άρθρο 2 παρ. 2 του οποίου ρητά ορίζεται ότι δεν επιτρέπονται διακρίσεις κατά την ανάθεση των συμβάσεων δημοσίων έργων, ανεξάρτητα από το ύψος του προϋπολογισμού του δημοπρατούμενου έργου ή από τη φύση των δραστηριοτήτων της αναθέτουσας αρχής. Ως εκ τούτου και επικαλούμενη άμα κίνδυνο ανεπανόρθωτης βλάβης της καθώς και βλάβης του δημοσίου συμφέροντος, για τους λόγους περί των οποίων κατωτέρω, ζητά από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, με την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, όπως το αίτημά της διευκρινίστηκε παραδεκτώς κατά την συζήτηση της αιτήσεως, να διαταχθεί η καθ' ης να παύσει την παράβαση του άρθρου 2 του ν. 703/ 1977 και να απέχει από κάθε πράξη σχετική με τη δημοπράτηση και την υπογραφή της σύμβασης ανάθεσης του πρώτου από τα δημοπρατηθέντα έργα μέχρι την έκδοση αποφάσεως επί της καταγγελίας της (του δευτέρου έργου ανακλήθηκε η δημοπράτηση), να απειληθεί η καθ' ης με καταβολή ποσού 1.000.000

ευρώ για κάθε παράβαση της απόφασης που θα εκδοθεί και να διαταχθεί κάθε άλλο πρόσφορο κατά την κρίση της Επιτροπής μέτρο.

4. Η καθ'ης ισχυρίζεται εν σύννομι τα εξής: Το Διοικητικό Συμβούλιο αυτής, μετά από εισήγηση της τεχνικής υπηρεσίας της, αποφάσισε στους διαγωνισμούς των υπόψη δύο έργων να γίνουν δεκτές, κατά επιτρεπτή παρέκκλιση, εργοληπτικές επιχειρήσεις μόνον 6^{ης} τάξης, που αντικειμενικά σε σχέση με τις επιχειρήσεις της 5^{ης} τάξης διαθέτουν αυξημένη εμπειρία, μεγάλο τεχνικό εξοπλισμό και οικονομική επιφάνεια, καθ' όσον τα συγκεκριμένα έργα αφορούν σε εργασίες διαπλάτυνσης και μετατροπής οδών ταχείας κυκλοφορίας σε αυτοκινητοδρόμους διαχωρισμένων κλάδων και πρέπει να παρασκευασθούν έντεχνα, με τις αυξημένες τεχνικές προδιαγραφές των αυτοκινητοδρόμων, γρήγορα και συγχρόνως χωρίς να διακοπεί η υπό ασφαλείς συνθήκες κυκλοφορία επ' αυτών.

Η εταιρεία δεν αποτελεί επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 2 του ν. 703/1977, διότι δεν ασκεί δραστηριότητα η οποία μπορεί να αναληφθεί στον ιδιωτικό τομέα ούτε βρίσκεται σε ανταγωνιστική σχέση με παρόμοια δραστηριότητα που ασκείται από ιδιωτικές επιχειρήσεις και επομένως δεν μπορεί να είναι υποκείμενο του καθιερούμενου από το ανωτέρω άρθρο απαγορευτικού κανόνα. Η οικονομική δραστηριότητά της είναι δραστηριότητα αναθέτουσας αρχής που δεν προσήκει σε ιδιωτική επιχείρηση και δεν φέρει τους χρηματοοικονομικούς κινδύνους που φέρουν οι ασκούμενες οποιαδήποτε οικονομική δραστηριότητα ανώνυμες εταιρείες, καθ' όσον η χρηματοδότησή της γίνεται σε βάρος του μετοχικού κεφαλαίου της, το οποίο, ανάλογα με τις σχετικές ανάγκες της, αυξάνεται περιοδικώς κατόπιν αποφάσεως της γενικής συνέλευσης των μετόχων της, δηλαδή του Ελληνικού Δημοσίου.

Με απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (αριθ. 8203/2005), που εκδόθηκε κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, έχει κριθεί με δύναμη δεδικασμένου ότι δεν υπάρχει το αντικείμενο της αιτούμενης δικαστικής προστασίας, διότι ο επικαλούμενος από την αιτούσα κίνδυνος αποκλεισμού της από την δημοπρασία έχει ήδη επέλθει με γενόμενη εν τω μεταξύ κατακύρωση του πρώτου έργου (ως προς το δεύτερο η διακήρυξη ανακλήθηκε για τεχνικούς λόγους) και επομένως η Επιτροπή Ανταγωνισμού εμποδίζεται κατά νόμο (άρθρα 695 και 322 ΚΠολΔ) να επιληφθεί της εκ νέου εξετάσεως του θέματος αυτού. Σε κάθε περίπτωση, με την υπ' αριθ. 9356/2005 απόφαση του ιδίου Δικαστηρίου, εκδοθείσα επίσης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, έχει κριθεί ότι ο αποκλεισμός από τη δημοπρασία των εργοληπτικών επιχειρήσεων 5^{ης} τάξης υπήρξε νόμιμος και δικαιολογημένος.

Τέλος, σύμφωνα με την καθ'ης, στην υπό κρίση υπόθεση δεν συντρέχει το στοιχείο της δεσπόζουσας θέσης, επί πλέον δεν συντρέχει επείγουσα περίπτωση, ούτε η αιτούσα υφίσταται ανεπανόρθωτη βλάβη και ως εκ τούτου η αίτησή της πρέπει να απορριφθεί.

5. Επειδή με τη διάταξη του άρθρου 2 του ν. 703/1977, όπως ισχύει, ορίζεται ότι απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις της δεσπόζουσας θέσης τους στο σύνολο ή σε μέρος της αγοράς της

χώρας και ιδίως, μεταξύ άλλων, η αδικαιολόγητη άρνηση πωλήσεων ή άλλων συναλλαγών. Η έννοια της επιχείρησης κατά τη διάταξη αυτή καλύπτει κάθε φορέα ο οποίος ασκεί οικονομική δραστηριότητα, ήτοι δραστηριότητα που συνίσταται στην προσφορά κάθε είδους προϊόντων και υπηρεσιών σε συγκεκριμένη αγορά, ανεξάρτητα από το νομικό καθεστώς που τη διέπει ή τον τρόπο χρηματοδότησής της (βλ. και ΔΕΚ C-118/85 [1987] ECR 2599, C-41/90[1991] ECR 1-1979, C-244/94 [1995] ECR 1-4013, C-55/96 [1997] ECR 1-7119). Επιχείρηση υπάρχει και όταν παράλληλα προς την επίτευξη ενός οικονομικού αποτελέσματος επιδιώκονται και άλλοι στόχοι (κοινωνικοί, πολιτικοί κλπ.), χωρίς να ενδιαφέρει ο αστικός ή εμπορικός χαρακτήρας της και χωρίς να είναι απαραίτητο να είναι η ίδια φορέας των οικονομικών υποχρεώσεων αυτοτελώς, αρκεί να έχει αυτή τη δικαιοπρακτική ικανότητα (Λ. Κοτσίρης, Δίκαιο Ανταγωνισμού, έκδ. 2000 παρ. 453).

Η καθ'ης αποτελεί επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 2 του ν. 703/1977, όπως ισχύει, εμπίπτουσα στις διατάξεις του νόμου αυτού. Όπως προαναφέρθηκε, η έννοια της επιχείρησης καλύπτει κάθε φορέα που ασκεί οικονομική δραστηριότητα, η οποία μπορεί να συνίσταται σε κάθε δραστηριότητα προσφοράς αγαθών ή υπηρεσιών σε δεδομένη αγορά και η καθ'ης, ενόψει του σκοπού και των δραστηριοτήτων της που εκτίθενται ανωτέρω στην παρ. 2, εμπίπτει σε αυτή την κατηγορία, χωρίς να έχει σημασία κατά τα άνω το νομικό καθεστώς που τη διέπει ή το γεγονός ότι δεν ασκεί ιδιωτική δραστηριότητα, πολύ περισσότερο αφού αναλαμβάνει η ίδια τους χρηματοοικονομικούς κινδύνους των δραστηριοτήτων της, χωρίς αυτό να αναιρείται από τον τρόπο χρηματοδότησής της ή από τη σύνθεση του μετοχικού κεφαλαίου της και αφού επιπλέον μπορεί να συντρέξει και στο πρόσωπό της, κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων της, η απαγορευμένη από το άρθρο 2 του ν. 703/1977 περίπτωση της αδικαιολόγητης άρνησης πωλήσεων ή άλλων συναλλαγών, του αποκλεισμού δηλονότι εργοληπτικών επιχειρήσεων από τους διαγωνισμούς της, σε βάρος του ανταγωνισμού. Πέρα από αυτά, σύμφωνα με την παράγραφο 11 του άρθρου 5 του ν. 2229/1994 οι επιχειρήσεις που ιδρύονται κατά την πρόβλεψη της παρ. 6 του ιδίου άρθρου και νόμου, όπως η καθ'ης, είναι επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας λειτουργούσες χάριν του δημοσίου συμφέροντος και διεπόμενες από τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, σύμφωνα δε με το άρθρο 5 παρ. 1 του ν. 703/1977, όπως ισχύει, οι διατάξεις του νόμου αυτού εφαρμόζονται και επί δημοσίων ή κοινής ωφέλειας επιχειρήσεων, εκτός αν κάποιες ή κάποια κατηγορία αυτών εξαιρεθούν της εφαρμογής με κοινή απόφαση των Υπουργών Συντονισμού και Εμπορίου (ήδη Οικονομίας και Ανάπτυξης), κάτι που δεν έχει συμβεί για την καθ'ης.

Κατ' ακολουθία, ο ισχυρισμός της καθ'ης περί μη υπαγωγής της κατ' αρχήν στις ρυθμίσεις του ν. 703/1977 και άρα ούτε σε αυτές του άρθρου 9 παρ. 4 του νόμου αυτού δεν ευσταθεί.

6. Επειδή κατά το άρθρο 8β παρ. 1 του ν. 703/1977, όπως ισχύει, αρμόδια για την τήρηση των διατάξεων του νόμου αυτού είναι η Επιτροπή Ανταγωνισμού και ειδικότερα κατά το άρθρο 9 παρ. 4 είναι και αποκλειστικώς αρμόδια για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά τους ορισμούς και τις προϋποθέσεις που η διάταξη αυτή

θέτει, κατά δε το άρθρο 18 παρ. 2 του ιδίου νόμου τα κάθε φύσεως δικαστήρια δικαιούνται να κρίνουν παρεμπιπτόντως το κύρος των κατά το άρθρο 1 παρ. 1 συμφωνιών και αποφάσεων καθώς και την ύπαρξη απαγορευμένης εναρμονισμένης πρακτικής ή καταχρηστικής εκμετάλλευσης δεσπόζουσας θέσης, πλην από την τριαύτη κρίση τους δεν δεσμεύεται η Επιτροπή Ανταγωνισμού κρίνουσα κατ' εφαρμογή του νόμου αυτού. Συνεπώς, οι επικαλούμενες από την καθ'ης υπ' αριθ. 8203/2005 και 9326/2005 αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, και αν ακόμη είχαν κρίνει θέματα αναγόμενα στο ρυθμιστικό πεδίο του ν. 703/1977, δεν εμποδίζουν την Επιτροπή να επιληφθεί της εξέτασης της νομικής και ουσιαστικής βασιμότητας της υπό κρίση αίτησης, όπως διατείνεται η καθ'ης, κατά μείζονα λόγο διότι το Μονομελές Πρωτ/κείο Θεσ/νίκης με τις ανωτέρω αποφάσεις του δεν προήλθε καν σε κρίση επί θεμάτων δικαίου του ανταγωνισμού.

7. Επειδή με το άρθρο 9 παρ. 4 του ν. 703/1977, όπως ισχύει, ορίζεται ότι: « Η Επιτροπή Ανταγωνισμού είναι αποκλειστικά αρμόδια να λάβει ασφαλιστικά μέτρα αυτεπάγγελα, κατόπιν αιτήσεως αυτού που έχει υποβάλει καταγγελία κατά το άρθρο 24 του παρόντος νόμου ή κατόπιν αιτήσεως του Υπουργού Εμπορίου, όταν πιθανολογείται παράβαση των άρθρων 1 και 2 του παρόντος νόμου και συντρέχει επείγουσα περίπτωση προς αποτροπή άμεσα επικείμενου κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης στον αιτούντα ή στο δημόσιο συμφέρον. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού μπορεί να απειλήσει χρηματική ποινή μέχρι ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές για κάθε ημέρα μη συμμόρφωσης προς την απόφασή της και να θεωρήσει αυτήν καταπεσούσα, όταν με απόφασή της βεβαιώνεται η μη συμμόρφωση».

Κατά τη σαφή διατύπωση της διάταξης αυτής, για να ληφθούν από την Επιτροπή Ανταγωνισμού ασφαλιστικά μέτρα, εκτός από την πιθανολόγηση παράβασης των άρθρων 1 ή 2 του ν. 703/1977, απαιτείται (σωρευτικώς) και η συνδρομή επείγουσας περίπτωσης προς αποτροπή άμεσα επικείμενου κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης στον αιτούντα ή στο δημόσιο συμφέρον. Η ανεπανόρθωτη βλάβη, έννοια γνωστή στο διοικητικό δίκαιο, ρυθμιζόμενη ειδικώς στα άρθρα 200-205 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας και στο άρθρο 52 του π.δ. 18/1989 περί Συμβουλίου της Επικρατείας, προϋποθέτει απειλούμενη ζημία του αιτούντος, της οποίας η επανόρθωση θα είναι αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής σε περίπτωση ευδοκίμησης του ενδίκου βοηθήματος που ασκείται κατά την τακτική διαδικασία. Δεν αρκεί, δηλαδή, η πιθανολόγηση απλής χρηματικής ζημίας του αιτούντος, αλλά απαιτείται να συντρέχει ιδιαίτερη οικονομική δυσχέρεια, η οποία να μπορεί να αποβεί καταστρεπτική για τον αιτούντα ή να επιφέρει ισχυρό οικονομικό κλονισμό του (Ε.Α. 218/III/2002, ΕπΑνΣτΕ 484/2001, Αρμ. 2002. 112). Με την απαίτηση δηλαδή της ανεπανόρθωτης βλάβης, ο νόμος αποσκοπεί να περιορίσει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων μόνο σε περιπτώσεις που άνευ αυτών υφίσταται κίνδυνος αδυναμίας συνέχισης της λειτουργίας της επιχείρησης (ΕΑ 215/III/2002). Σε περίπτωση που δεν πιθανολογείται η ύπαρξη τέτοιας βλάβης η αίτηση απορρίπτεται ως ουσιαστικά αβάσιμη (ΕΑ 266/IV/2004, 251/III2003).

Εν προκειμένω, από την ακροαματική διαδικασία και τη μελέτη του φακέλου δεν πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση προς αποτροπή άμεσα

επικείμενου κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης στην αιτούσα, καθ' όσον, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι στη διαδικασία δημοπράτησης έπρεπε κατά νόμο να γίνουν δεκτές και εργοληπτικές επιχειρήσεις εγγεγραμμένες στην 5^η τάξη του Μ.Ε.ΕΠ. για έργα οδοποιΐας, δεν προκύπτει ότι η αιτούσα θα επελέγετο ως μειοδότη, για την ανάληψη του υπόψη έργου. Όπως και η ίδια συνομολογεί, δεν έλαβε μέρος στην προκηρυχθείσα δημοπρασία, όπως έπραξαν δύο άλλες εργοληπτικές επιχειρήσεις 5^{ης} τάξης και, επομένως, ο ισχυρισμός της ότι οι εγκαταστάσεις της είναι πλησίον στην περιοχή κατασκευής του έργου και ως εκ τούτου θα ήταν η μόνη η οποία θα εξασφάλιζε την έγκαιρη, άρτια και οικονομική κατασκευή του έργου, όπως απαιτεί το άρθρο 18 παρ. 2 του π.δ. 609/1985 σχετικά με την διαδικασία εξέτασης των προσφορών και εισήγησης για ανάθεση, δεν τεκμηριώνονται. Πολύ περισσότερο, διότι η έγκαιρη και άρτια κατασκευή ενός τεχνικού έργου δεν εξαρτάται μόνο ή κυρίως από την εγγύτητα της έδρας της επιχείρησης στην περιοχή κατασκευής του έργου, ούτε και η οικονομικότερη κατασκευή αυτού, αλλά είναι συνάρτηση και άλλων παραγόντων, όπως ο βαθμός ορθολογικής οργάνωσης και λειτουργίας της επιχείρησης, ο τεχνικός εξοπλισμός της, η οικονομική επιφάνεια αυτής. Η οικονομική δε προσφορά την οποία προσκόμισε η αιτούσα προς επίρρωση του ως άνω ισχυρισμού της, διατεινόμενη ότι αυτήν θα υπέβαλε αν δεν είχε αποκλεισθεί από τη δημοπρασία, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη αφού δεν υποβλήθηκε και δεν ήταν γνωστή πριν από το διαγωνισμό. Περαιτέρω, από τα στοιχεία του φακέλου της υποθέσεως δεν πιθανολογήθηκε ότι η αναζήτηση εναλλακτικών λύσεων θα δημιουργήσει στην αιτούσα σοβαρές οικονομικές ζημίες, εξικνούμενες μάλιστα μέχρι οικονομικού αφανισμού της, όπως προβάλλει, δεδομένης της εκτέλεσης έργων οδοποιΐας, έστω και κατά περιορισμό μόνον στη Βόρειο Ελλάδα, και από άλλους φορείς (Περιφέρειες, Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, Δήμους), καθώς και της ενασχόλησης της αιτούσης με την κατασκευή και άλλου είδους τεχνικών έργων, δημοσίων ή ιδιωτικών, εντός ή εκτός της έδρας της. Τέλος, ο ισχυρισμός της αιτούσης ότι ο αποκλεισμός των εργοληπτικών επιχειρήσεων 5^{ης} τάξης από τη συμμετοχή στην επίμαχη δημοπρασία συνιστά κατάφωρη προσβολή του δημοσίου συμφέροντος διότι αποτελεί νόθευση του υγιούς ανταγωνισμού και ενέχει τον κίνδυνο να μη κατακυρωθεί το δημοπρατούμενο έργο σε μία εταιρεία που θα μπορούσε να εξασφαλίσει την αρτιότερη και οικονομικότερη κατασκευή, δεν αποτελεί λόγο λήψεως ασφαλιστικών μέτρων για την αποτροπή άμεσα επικείμενου κινδύνου πρόκλησης ανεπανόρθωτης βλάβης στο δημόσιο συμφέρον. Παραδοχή ενός τέτοιου ισχυρισμού θα σήμαινε ότι κάθε πράξη περιορισμού του ανταγωνισμού σε μια αγορά βλάπτει το δημόσιο συμφέρον και ως εκ τούτου θα υπήρχε πάντα λόγος λήψεως ασφαλιστικών μέτρων. Το μέτρο αυτό, όμως, λαμβάνεται σε έκτακτες μόνο περιπτώσεις, όταν απειλείται οικονομική κατάρρευση μιας επιχείρησης ή όταν, στην περίπτωση του δημοσίου συμφέροντος, υπάρχει κίνδυνος επικείμενης ανεπανόρθωτης βλάβης στον καταναλωτή (σε θέματα όπως η δημόσια υγεία, ασφάλεια κλπ.), με την προστασία του οποίου είναι άρρηκτα συνυφασμένη στο δίκαιο του ανταγωνισμού η έννοια του δημοσίου συμφέροντος.

Ενόψει των ανωτέρω, κατά την ομόφωνη διαπίστωση της Επιτροπής, στην υπό κρίση περίπτωση δεν συντρέχει η απαιτούμενη σωρευτικώς δεύτερη

προϋπόθεση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, ως εκ τούτου δε παρέλκει η εξέταση συνδρομής της άλλης προϋπόθεσης λήψεως τέτοιων μέτρων, της παράβασης δηλαδή του άρθρου 2 του ν. 703/1977, θέμα το οποίο θα κριθεί κατά την εκδίκαση της από 9.2.2005 καταγγελίας της αιτούσης κατά της καθ'ης. Επομένως η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 2.2.2005 αίτηση της εταιρείας «ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΟΔΩΝ ΚΑΙ ΓΕΦΥΡΩΝ ΑΤΕ-ΟΔΓΕ», σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 4 του ν. 703/1977, όπως ισχύει, για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά της εταιρείας «ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.».

Η απόφαση εκδόθηκε την 21^η Ιουνίου 2005.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ. 7 του Κανονισμού Λειτουργίας και Διαχείρισης της Επιτροπής Ανταγωνισμού (ΦΕΚ 361/Β/4-4-2001).

Ο Πρόεδρος

Ο Συντάξας την Απόφαση

Σπυρίδων Ζησιμόπουλος

Νικόλαος Γεράσιμος

Η Γραμματέας

Ηλιάννα Κούτρα